

m'ntaal

38: Winter

Redactioneel

Laurie Mulder

Daar ligt hij dan, mijn eerste m'ntaal als hoofdredacteur. Met een spiek-m'ntaal om af en toe even te checken of ik het wel goed deed begon ik aan de enigszins beangstigende taak van het samenstellen van de m'ntaal. Horrorscenario's als het verkeerd spellen van de naam van een van de schrijvers of het vergeten van een belangrijke vaste rubriek speelden al weken door mijn hoofd. Maar het lijkt erop dat ik er zonder al te veel kleerscheuren doorheen ben gekomen.

De eerste m'ntaal van het academisch jaar luidt zoals gebruikelijk de laatste collegeweek van het eerste semester en het begin van de kerstvakantie in. Ik zal niet de enige zijn die vindt dat de magie van de kerstvakantie af en toe wat verminderd wordt door de tentamenperiode die er onverbid-delijk op volgt. Ik hoop daarom dat deze m'ntaal wat SOG-materiaal zal bieden voor degenen die dat nodig hebben. Veel leesplezier!

Op Stapel

12 december	Ledenuurtje
19 december	Kerst- en Nieuwactiviteit
22 december	Pitcherparty
Januari	Borrel
Februari	Lezing
	Carnavalskaraoke
	Pokeren
	Ledenuurtje
	Borrel
8 maart	Ganglunch
14 maart	Poolparty
Maart	Ledenuurtje
	Borrel

Colofon

Hoofdredactie:

Laurie Mulder

Redactie:

Thijs Trompenaars
Loes van den Heuvel
Jiska Koemans
Nikki van Gasteren
Noëlle Sommer
Katarina Laken
Dennis Joosen
Simon Claassen
Sam Theunissen
Manon Willems

Vormgeving:

Thijs Trompenaars

Voorkant:

Jiska Koemans

Verder werkten mee:

Helen de Hoop
Lisanne Beijer
Jetske Klatter
Pim Klaassen

Van de voorzitter

Elisabeth Rottier

Als voorzitter heb je het toch zwaar, je moet elke twee weken een voorwoord schrijven voor de nieuwsbrief en drie keer per jaar moet er ook nog eens een voorwoord voor de m'ntaal uitgeperst worden. Schrijven is niet een van mijn sterkste punten, en leuk vind ik het ook niet echt, maar toch zit ik weer met fris enthousiasme achter mijn bureautje een stukje te typen. Dus bij dezen: voor je ligt de eerste mooie m'ntaal van dit jaar. Vol met interessante en leuke stukjes over wat er allemaal binnen de vereniging gebeurt. Voor de mensen die het huidige bestuur nog niet zo goed kennen, staat zijn er in deze editie een paar pagina's vrijgehouden waar we ons voorstellen. Ik wens jullie allemaal veel leesplezier tijdens deze komende koude maanden.

Inhoudsopgave

Redactioneel	2
Op Stapel	2
Van de Voorzitter	3
Van de OpCo	4
Het bestuur stelt zich voor.....	6
Pooltoernooi.....	9
InTenS test: SSH&-complexen.....	10
Filmavond.....	13
M'nscriptie & San Francisco.....	14
They see us rolling, we dining.....	18
Pimtermezzo.....	20
Pluimen	22
Kroegentocht.....	23
Interview met Jetske Klatter	25
Orcinus orca > homo sapiens.....	28
Eten met studenten & docenten.....	31
Quotes	32
Internetrubriek.....	33
InTenS over de grens...in Slovenië.....	34
Sinterklaas.....	37
Een Hoop Taal	38

Van de OpCo

Dennis Joosen

Djà vu! Vorig jaar schreef ik ook al een stukje voor in de m'ntaal namens de OpCo en aangezien ik herkozen ben – de wonderen zijn de wereld nog niet uit – mag ik het nog een keer doen. De vorige keer ging het over de onderwijs- en examenregeling (OER), wat natuurlijk ontzettend interessant is, maar ik betwijfel of ik daar nog eens 300 woorden aan vuil kan maken. Iets anders dus. Eerlijk gezegd kon ik lange tijd niets bedenken, totdat ik een mail ontving met daarin interessant nieuws over de toekomst van de opleidingscommissies. Er gaat namelijk iets veranderen.

Op dit moment heeft een opleidingscommissie volgens artikel 34 van de Structuurregeling van de RU – bear with me, please – drie taken:

- a. advies uitbrengen over de onderwijs- en examenregeling
- b. de wijze van uitvoeren van de onderwijs- en examenregeling jaarlijks beoordelen
- c. desgevraagd of uit eigen beweging advies uitbrengen aan de decaan en de directeur van het desbetreffende onderwijsinstituut over alle aangelegenheden betreffende het onderwijs in de opleiding(en)

Oké, voor de dappere lezers die nog niet afgehaakt zijn: het sleutelwoord in deze taakomschrijving is “advies”. In tegenstelling tot medezeggenschapsorganen als de USR en FSR heeft de opleidingscommissie geen instemmingsrecht, slechts adviesrecht. Met andere woorden, we mogen advies geven aan bijvoorbeeld de FSR of de decaan, maar nergens concreet een stem over uitbrengen. Althans, zo was het tot nu toe.

Deze zomer is de Wet op het Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek op een aantal onderdelen gewijzigd en één van de wijzigingen betreft de positionering van de opleidingscommissie in de medezeggenschapsstructuur. Per 1 september 2017 is het niet langer een adviesorgaan, maar een medezeggenschapsorgaan met instemmingsrechten op delen van de OER.

Wat dit in de praktijk zal betekenen, moet nog bepaald worden, maar alles lijkt erop te wijzen dat de ambitieuze student die zich in wil zetten voor een nog betere opleiding Taalwetenschap door bij de OpCo te gaan volgend jaar, meer invloed zal hebben. Zij die geen OpCo-ambities hebben, maar wel de kwaliteit van het onderwijs willen waarborgen, kunnen zoals altijd helpen door feedback te geven tijdens een van de spui-uurtjes of in een mailtje aan opco.tw@gmail.com.

Het bestuur stelt zich voor

Veertiende bestuur

ELISABETH ROTTIER, VOORZITTER

Heehoi, mijn naam is Elisabeth Rottier. Ik zit nu in mijn vierde bachelorjaar en ben met mijn 22 jaar dan ook het oudste lid van het bestuur. Ik ben geboren in Utrecht en getogen in Almelo (wat niet echt het bezoeken waard is, mocht je ooit deze mogelijkheid krijgen, de fameuze uitspraak van een bekende cabaretier over een stoplicht maakt het er niet veel beter op). Mijn leven naast de studie bestaat uit eten, sporten, haken, (foute) nineties muziek luisteren, bakken, het verzamelen van bioscoopkaartjes en ik ben bang voor dromen. Vroeger was ik een muzikaal talentje met pi-

Het bestuur stelt zich voor

Veertiende bestuur

ano spelen, drummen en zingen maar dat doe ik sinds ik ben geslaagd op de middelbare school helaas niet meer.

In het dagelijks leven zullen mensen mij als een verlegen, teruggetrokken persoon zien, dus het was een verrassing voor iedereen (vooral voor mezelf) dat ik heb besloten dit jaar voorzitter van de vereniging te willen worden. Dit bestuursjaar lijkt me een leuke en leerzame ervaring en ik zie veel van jullie natuurlijk op een van onze activiteiten komend jaar! :)

INGE PASMAN, SECRETARIS

Heehoi! Ik ben Inge Pasman en dit jaar mag ik de functie van secretaris binnen InTenS vervullen. Ik kom uit het mooiste vestingstadje van de Achterhoek, waar ook het lekkerste Nederlandse bier vandaan komt: Groenlo! (Grolsch dus). Dit is overigens ook één van de weinige plaatsen boven de rivieren waar carnaval gevierd wordt en daar maak ik dan ook

zeker gebruik van. Naast carnaval, kermissen en bloemencorso's, vind ik muziek maken erg leuk! Het kleine beetje tijd dat dan naast colleges en het voorbereiden van colleges nog overblijft, vul ik graag met het kijken van films, series en het lastigvallen van mijn huisgenootjes.

Voordat ik gevraagd werd voor het bestuur van InTenS, was ik niet erg actief binnen de vereniging. Ik woonde een groot deel van het vorige collegejaar nog thuishuis, waardoor ik vaak meteen na de colleges naar huis ging. Ik heb al enige ervaring met notuleren en het secretariaat en aangezien ik nu niet meer

Het bestuur stelt zich voor

Veertiende bestuur

hoef te reizen en tijd over heb, leek me dit een leuke, nieuwe uitdaging. Daarnaast vind ik mijn medebestuursters heel erg lief, dus ik ga ervan uit dat dit een leuk jaar gaat worden!

MILOU VAN GOGH, PENNINGMEESTER

Hoi! Mijn naam is Milou van Gogh en ik ben dit jaar de penningmeester van InTenS. Ik kom uit het dorp Etten-Leur, dat in het gezellige Brabant ligt. Mijn vrijetijd besteed ik vaak aan tv of films kijken of ik spreek met vrienden wat af. Ook heb ik heel af en toe een creatieve uitspatting en word ik een echte Van Gogh. Verder vind ik het leuk om te dansen en vooral hiphop ligt mij wel. Afgelopen jaar ben ik actief geweest in de AcCie en dat is me goed bevalen. Ik ontdekte hier eigenlijk dat ik InTenS zo leuk vond, dat ik ook wel een jaartje in het bestuur wilde. Naast het feit dat het me vooral gezellig lijkt om in het bestuur te zitten, denk ik ook dat het een heel leerzaam jaar zal worden. Samen met mijn medebestuurssleden hoop ik er een leuk jaar van te maken!

LIZ TOLLENAAR, COMMISSARIS ALGEMENE BETREKKINGEN

Hallo! Ik ben Liz Tollenaar en dit bestuursjaar zal ik de taak van Commissaris Algemene Betrekkingen en vicevoorzitter op me nemen. Verder kun je me ook nog vinden in de opleidingscommissie. Ik ben geboren

Het bestuur stelt zich voor

Veertiende bestuur

en getogen in het Limburgse Roermond, maar na een jaar met Veolia te hebben gereisd, vond ik het wel mooi geweest en ben ik op kamers gegaan. Ik spreek geen dialect, maar met de vasteloavond zing ik alle liederen uit volle borst mee en ik houd veel van vlaai. Als ik niet druk bezig ben met mijn bestuurstaken hang ik waarschijnlijk ergens boven in een paal. Verder ben ik professioneel bingewatcher. Daarnaast vind ik het ook leuk om discussies te starten met mensen die patat zeggen in plaats van friet. #teamfriet

Ik kijk erg uit naar het bestuursjaar en samen met mijn bestuursleden ga ik er een InTenS jaar van maken!

Pooltoernooi

Lisanne Beijer

Wie aan het begin van het studiejaar denkt, denkt natuurlijk meteen aan het legendarische pooltoernooi. Op 14 september was het weer zover, een grote delegatie InTenSievelingen kreeg de kans om hun poolskills te tonen. Anders dan andere jaren was het dit jaar niet in House of Billiards, maar in Café Pool. Pluspunten: dichterbij de stad (ideaal voor de mensen die gingen stappen erna) en we kregen gratis waterijsjes, omdat het zo warm was buiten!

Stipt om 20:00 uur gingen we beginnen aan het toernooi. Grapje, dit was de bedoeling, maar aangezien InTenSievelingen nooit zo van het haasten zijn begonnen we rond half 9 uiteindelijk met Poolen. Eerst werden er duo's gemaakt waarbij het mogelijk was om je eigen teamnaam te verzinnen. Zelf vormde ik een duo met Natasja; PamesPower! Bij onze eerste wedstrijd kwamen we erachter dat we allebei ook echt best wel konden poolen en deze wonnen we dus ook met gemak. Onze tweede wedstrijd tegen Pim en Roel ging wat moeizamer, maar nadat we onze tegenstanders op heerlijke shotjes boswandeling hadden getraakteerd wonnen we ook deze keer. En toen was het zover; de finale!

Onze beruchte tegenstanders waren niemand minder dan Inge en Milou, beide hadden nog nooit eerder gepoold en toch in de finale beland! Na een spannende wedstrijd moesten beide teams alleen nog de zwarte bal in het juiste gat (hoe noem je dat?) spelen. Maar doordat deze bal niet zo heel tactisch lag (mijn schuld) was dit eigenlijk onmogelijk. Omdat een deel graag wilde stappen en dus geen zin had om nog uren te wachten op ons, offerden we onszelf op door een heldhaftige, maar totaal mislukte move te maken (ook mijn schuld), waardoor we helaas tweede werden. Al met al was het weer een geslaagd toernooi, hopelijk houden we deze traditie er in!

InTenS test SSH&-complexen

Nikki van Gasteren & Laurie Mulder

De SSHN (of SSH& moet ik zeggen) beheert meer dan 6000 studenten-kamers in Nijmegen. Ondanks dat ze allemaal van dezelfde stichting zijn, zitten er toch grote verschillen tussen de verscheidene complexen. Gelukkig zijn er InTenSievelingen te vinden op elk complex en kunnen wij de verschillen tussen een aantal van deze complexen voor jullie op een rijtje zetten.

HOOGVELDT

Wil jij bij het binnenkomen van de hal al begroet worden door de geur van aangekoekte oven? Dan is dit echt een complex voor jou. Voor comfort moet je hier niet zijn en voor de ruimte ook niet, maar je betaalt een mooi prijsje voor je inloopkast met bed en woont ook nog lekker dicht bij de universiteit. Mensenschuw moet je ook niet zijn want op de meeste gangen deel je de voorzieningen met maar liefst 15 anderen. Als je pech hebt komt er ook een soort campinggevoel bij kijken en moet je elke keer met toiletpapier over de gang. Zeker op de internationale gangen kun je de vreemdste soorten mensen tegenkomen en voor je het weet staan op een willekeurige zaterdagavond maar liefst 20 Chinese Erasmusstudenten in je keuken.

GALGENVELD

Tegenwoordig een eerstejaarcxomplex en voor een sjaars is dit zeker een mooie deal. Je betaalt ietsje meer, maar in plaats van helemaal op Vosseveld zitten of in campingstijl leven zoals op Hoogeveldt, is je slaapkamer zelfs apart van je woonkamer en heb je een eigen badkamertje (die -tje is wel echt verplicht want je kan amper je kont keren in de douche). De keuken deel je met "maar" 6 anderen. Let wel op welke gang je kiest want in elk blok is er één zonder balkon aan de keuken vast, want daar zit dan de voordeur van het gebouw. Daar gaat je barbecueplekje in de zomer. Kijk tevens uit dat je niet in het blok met de 'oepsjes' terecht komt want voor je het weet word je van je tentamens af gehouden door huilende baby's.

InTenS test SSH&-complexen

Nikki van Gasteren & Laurie Mulder

WESTERHELLING

Goede voornemens om te gaan sporten binnenkort? Neem dan eens een kamer op Westerhelling. Door elke dag naar boven te moeten fietsen en soms zelfs met je boodschapjes krijg je vanzelf killerlegs en kun je die squats achterwege laten. In ruil voor de ellendige berg krijg je wel mooi een laag huurprijsje, een erg rustige omgeving, woon je naast het zwembad en heb je zelfs een heuse binnentuin. Echter moet je wel uitkijken, want op dit complex wonen verschillende diersoorten. Ten eerste zijn er veel katten: alle kattenliefhebbers komen namelijk massaal naar Westerhelling omdat hun beestje daar wel naar buiten kan maar niet weg kan lopen door die fantastische binnentuin. Daarnaast zit je ook midden tussen de konijnen, want op Westerhelling zijn een tiental tweepersoonskamers te vinden. Als laatste zijn er ook nog de scholieren van de Montessorischool die in kuddes langs komen fietsen en af en toe als aapjes in een kooi te bekijken zijn door de ramen van de klaslokalen die grenzen aan de parkeerplaats. Dit complex is dus zeer geschikt voor dierenvrienden.

MARIËNBOSCH

Dit vrij recent geopende complex deelt een belangrijke feature met het complex Westerhelling: het is te goed beschermd tegen overstromingen. Studenten die bekend zijn met deze hoek van Nijmegen zullen eveneens bekend zijn met de afschuwelijke bulten, die een verblijf op Mariënbosch soms doen aanvoelen als een verblijf op een eenzame berg. Aan de andere kant krijg je daar wel een ruime kamer voor terug met geheel eigen voorziening voor een zeer redelijke prijs.

Mocht je op zoek zijn naar een kamer in Mariënbosch, kijk dan goed of je in de oudbouw of nieuwbouw terecht wil komen. De oudbouw is een oud meisjesinternaat (maar tegenwoordig zijn jongens ook welkom). De kamers hier hebben erg hoge plafonds, dus voor het schilderen is een buitengewoon lange ladder nodig. Aan de andere kant is de sfeer die in dit oudere gedeelte van het complex hangt wel eens omschreven als “Zwein-steinachtig”, wat sommigen zeer aantrekkelijk zullen vinden.

InTenS test SSH&-complexen

Nikki van Gasteren & Laurie Mulder

De nieuwbouw is in een L-vorm aan dit oude internaat vastgebouwd, om zo een binnenplaats te creëren. Wees gewaarschuwd als je erover denkt om aan de binnenplaats te gaan wonen: in de zomer zal je kamer elke dag naar barbecue ruiken.

Ten slotte heeft Mariënbosch een zeer actieve Facebookgroep, en om de berichten kan je af en toe smakelijk lachen (bijvoorbeeld wanneer iemand midden in de nacht vraagt om een komkommer, en daarbij specifiek duidelijk maakt dat hij deze wil opeten).

CONCLUSIE

SSH&-complexen zijn er in soorten en maten, dus er is er een voor iedere student en voor ieder budget. Bedenk je echter wel, voordat je jezelf al helemaal in het mooiste complex ziet wonen, dat er voor de meeste complexen een flinke wachttijd nodig is. Gelukkig kun je ook wachttijd sparen terwijl je al in een van de complexen woont, en het is daarom niet ongevoon om tijdens je studententijd op verschillende complexen te wonen. Vaak is wat wachttijd en een beetje goed-getimed geluk het enige dat je nodig hebt om in een leuk complex terecht te komen!

Filmavonden zijn, samen met de borrels en activiteiten met eten, misschien wel de meest karakteristieke activiteiten van onze vereniging. Ze zijn er al zo lang als de meeste leden zich kunnen herinneren en er zijn er meestal meerdere per jaar. Maar dit is niet altijd zo geweest. Zo'n vijf jaar geleden vond de allereerste filmavond ooit plaats bij InTenS, waarover Thijs destijds schreef: "Een activiteit zonder geschiedenis, een nieuwe ervaring voor iedereen" (Trompenaars, 2011). Om het heuglijke feit te vieren dat deze activiteit al 5 jaar een succes is, werd op de afgelopen filmavond dezelfde film gedraaid als op de allereerste filmavond: *The King's Speech*.

Nu denk je misschien: "is het niet heel saai om twee keer dezelfde film te kijken?". Natuurlijk niet! Daar komt bij dat we als vereniging een zeer beperkt gezamenlijk geheugen blijken te hebben. Niemand kon zich herinneren dat deze film in 2011 ook al was gedraaid, waarschijnlijk doordat vrijwel geen van de leden toen al Taalwetenschap studeerde aan de Radboud Universiteit.

Een belangrijk criterium voor de films die bij InTens getoond worden is dat ze (enigszins) taalwetenschappelijk gerelateerd zijn. Ik denk dat het lastig zou zijn om een film te vinden die nog beter aan het criterium voldoet dan *The King's Speech*, waarin een aanstaande koning (George VI van het Verenigd Koninkrijk) van zijn stotterprobleem wordt afgeholpen. Hierdoor was de avond naast vermakelijk, ook (tot op zekere hoogte) leerzaam.

In zijn verslag van de eerste filmavond ooit, noemde Thijs als minpuntje een gebrek aan popcorn. Ik kan iedereen meedelen dat dit gebrek inmiddels is opgelost: er was meer dan genoeg popcorn. Hierdoor kan ik het niet anders dan eens zijn met Thijs' slotzin: Filmhuis InTenS is inderdaad écht een aanrader.

M'nscriptie & San Francisco

Jiska Koemans

Ergens rond januari 2016 was ik alweer halverwege mijn derde bachelorjaar. Tijd voor de alom gevreesde bachelorscriptie. Zoals veel van jullie wel weten ben ik soms te laat, dus het zal vast geen verrassing zijn dat ik ook met het uitzoeken van een onderwerp laat was. Gelukkig was ik niet de enige, dus werd er een middag georganiseerd waarin docenten en onderzoekers binnen taalwetenschap kwamen vertellen met welke projecten ze bezig waren en waar ze nog wel mensen voor konden gebruiken. Een van de docenten die wat kwam vertellen was Odette Scharenborg, die momenteel bezig is met een onderzoeksproject gericht op spraakherkenning in achtergrondgeluid door non-natives. Een van de ideeën die ze voorstelde ging over non-native emotieherkenning in achtergrondgeluid en dat leek me heel interessant, juist omdat ik er weinig vanaf wist. Ik ben diezelfde week nog naar haar toe gegaan, en daar was een deal.

Het onderwerp van mijn onderzoek werd emotieherkenning in achtergrondgeluid, door non-native luisteraars. Dit was snel bekend, dus toen begon het proces van lezen, lezen, lezen om informatie te verzamelen om mijn onderzoek op te baseren. Er is al heel veel onderzoek gedaan naar cross-linguïstische emotieherkenning, oftewel emotieherkenning in een vreemde taal. Er is echter verrassend weinig onderzoek gedaan naar (non-native) emotieherkenning in achtergrondgeluid, terwijl natuurlijke luisteromstandigheden vaak wel achtergrondgeluid bevatten. Voor mij dus een heel gebied om te ontdekken, maar ook de uitdaging om mijn eigen onderzoek af te bakenen en te bepalen waar ik me precies op wilde richten. We besloten dat het experiment dat ik zou gaan opzetten en uitvoeren een luisterexperiment zou worden waarin Nederlanders naar emotionele zinnen zouden luisteren in een voor hen onbekende taal en moesten kiezen welke emotie ze hoorden, uit vijf mogelijke emoties: blij, boos, verdrietig, bang en neutraal. Nu de taal nog. Het was natuurlijk niet te doen om zelf een buitenlandse acteur vinden die een voor Nederlanders onbekende taal spreekt en ook nog verschillende emoties goed kan uitdrukken, dus ik besloot mijn materiaal van internet te halen. Ik moest

M'nscriptie & San Francisco

Jiska Koemans

dus een corpus vinden met emotionele spraak in een vreemde taal, dat ook nog online te downloaden was. Dit bleek niet heel makkelijk, maar uiteindelijk vond ik het EMOVO Corpus met Italiaanse spraak, wat dus ook meteen bepaalde dat ik me op het Italiaans zou focussen

Doordat het vinden van een corpus niet geheel van een leien dakje ging begon de tijd al enigszins te dringen. Het was mei en ik moest mijn experiment nog opzetten, uitvoeren en de resultaten analyseren en daar dan ook nog een scriptie van maken. Gelukkig presteer ik (soms) over het algemeen goed onder druk. Het opzetten van het experiment was aan de beurt en ik moest ineens in een totaal onbekend programma genaamd Presentation gaan uitvogelen hoe ik een experiment moest programmeren. Gelukkig had Odette al wat dingen klaarliggen en hoefde ik weinig aan te passen (TDB was niet echt mijn beste vak). Ook moest ik de spraak uit het corpus bewerken en achtergrondgeluid eraan toevoegen. Na twee pretesten en best wel wat ruzie met Praat had ik dan eindelijk een uitvoerbaar experiment. Ik had de ambitie om zowel Nederlanders als Italianen te testen zodat ik ze kon vergelijken. Helaas is het nogal lastig om Italiaanse natives te vinden, zeker als het einde van het collegejaar nabij is. Daarom werd het voor mijn scriptie alleen de Nederlandse variant (ik had het ook nooit gered om beide te analyseren). Nadat ik al mijn vrienden naar mijn experiment lokte met snoep (en een paar onbekenden met proefpersoonpunten) had ik 26 mensen getest en kon de analyse beginnen.

Dat was ook nog wel een dingetje, want ineens moest ik een generalized linear mixed effect model analyse gaan uitvoeren in R. Ik had nog nooit met R gewerkt, dus een spoedcursusje was wel nodig. Met de nodige hulp van Odette lukte het toch en daar waren dan mijn resultaten. Spannend, nu kon ik echt gaan schrijven. Helaas was er al zoveel tijd verstreken dat ik mijn geliefde zomervakantie op moest geven en moest besteden aan mijn scriptie. Afgezien van de fantastische introductieweek heb ik dit ook gedaan en ja hoor, 26 augustus leverde ik eindelijk mijn bachelorscriptie

M'nscriptie & San Francisco

Jiska Koemans

in. Net op tijd om (hopelijk) aan mijn master te beginnen en mijn bachelor in drie jaar officieel af te ronden, en ja hoor, het is gelukt! Na een paar dagen kreeg ik het verlossende bericht dat ik mijn scriptie gehaald had, MET EEN 9!!!! Ik denk dat ik in mijn gehele carrière als taalwetenschapper in opleiding nog nooit zo blij was als op dat memorabele moment.

Ik heb niet alleen hard gewerkt, maar ook ontzettend veel geleerd tijdens het hele scriptieproces. Ik heb ten eerste geleerd dat Nederlanders in het algemeen goed zijn in het herkennen van Italiaanse emoties, maar ook dat boos, blij en bang moeilijker te herkennen zijn wanneer achtergrondgeluid sterk is. Verder heb ik geleerd dat de herkenning van emoties beïnvloedt wordt door de spreker en dat zelfs de inhoud effect lijkt te hebben, ook al verstonden de Nederlanders die ik getest heb niet wat gezegd werd. Ik heb geleerd dat er een heleboel komt kijken bij het doen van onderzoek, wat je van tevoren misschien niet verwacht, maar ook dat ik onderzoek doen superleuk vind en daarom heb ik besloten de research master te gaan doen. Oh, en ik wil dit moment even gebruiken om Odette nogmaals te bedanken, want zonder haar was het nooit gelukt!

Nog een leuke anekdote om dit nu al veel te lange verhaal mee af te sluiten:

Toen mijn onderzoek nog liep vertelde Odette me over een workshop in San Francisco in Amerika, de YFRSW (Workshop for Young Female Researchers in Speech Science & Technology). Dit was een workshop speciaal voor vrouwelijke onderzoekers die nog bezig zijn met hun bachelor of master en zich richten op spraakonderzoek en -technologie. Ik was nog bezig met het onderzoek, maar stuurde mijn abstract in met voorlopige resultaten – op hoop van zege. Na een paar weken kreeg ik het verlossende bericht dat ik erheen mocht! Samen met Maria (die haar scriptie ook binnen het onderzoeksproject van Odette schreef) ging ik naar Amerika (normaliter zouden hier een stuk of tien emoticons die ongeloof uitdrukken staan). Ik zou gewoon naar Amerika gaan, waar ik mijn eigen

M'nscriptie & San Francisco

Jiska Koemans

onderzoek zou gaan presenteren aan allemaal vrouwelijke onderzoekers met jaren ervaring. In september zou ik gaan, dus gelukkig had ik ongeveer twee maanden om te wennen aan het idee DAT IK NAAR AMERIKA ZOU GAAN.

De workshop werd georganiseerd (bij Google, OMG) voorafgaand aan Interspeech – een conferentie voor spraakonderzoek en -technologie. Na de workshop, die plaatsvond op 8 september, gingen we ook nog 4 dagen naar Interspeech. Hier hebben we Odette horen spreken, en ook Helmer Strik en Louis ten Bosch hebben hun onderzoek gepresenteerd. Het was echt een fantastische ervaring, waar ik nog steeds enorm van onder de indruk ben en een hoop geleerd heb. De workshop werd dit jaar voor het eerst georganiseerd en het was een groot succes, dus hij gaat vanaf nu vaker georganiseerd worden. En echt waar, als je bezig bent met iets dat binnen het onderzoeksgebied van spraakonderzoek en -technologie, meld je aan! Ik had nooit verwacht dat ik toegelaten zou worden, maar het is gelukt! Dus jullie kunnen het ook :)

They see us rolling, we dining

Katarina Laken & Nikki van Gasteren

Het Diner Rouler was weer een doorslaand succes. Dat viel te verwachten, want de combinatie van taalwetenschappers en eten werkt over het algemeen uitstekend. De combinatie van taalwetenschappers en veel eten werkt nog beter, en met drie gangen zat dat wel gebakken. Het idee is simpel: een aantal hosts koken eten voor veel mensen, en een aantal groepjes fietsen op en neer tussen die hosts, om zo elke gang ergens anders te eten.

Dit zorgt niet alleen voor een erg afwisselende avond, maar ook voor een avond die voor niemand hetzelfde is. Daarom hierbij twee ervaringsverslagen van het Diner Rouler: een vanuit het perspectief van een host, de ander vanuit het perspectief van een deelnemer.

Vanuit het perspectief van een host: Katarina Laaken

Omdat de meeste mensen mij (ovovegetariër) spontaan gaan haten als ze voor me moeten koken, was ik host, samen met Olga.

In het begin verliep niet alles op rolletjes. Olga was ziek, dus ik kookte in mijn eentje. Hierbij deed ik tomatensoep in een blender, maar de blender zoog vacuüm en ging niet meer open. Die ligt nu dus, met tomatensoep en al, bij het afval. Verder moesten Milou en Joshua per ongeluk een kwartier in de kou staan. Voor de rest was het een geslaagde activiteit. Het was een gezellige avond en ik heb kennis gemaakt met InTenSievelingen uit alle jaarlagen. Bovendien is er niemand overleden aan een voedselvergiftiging.

Hoera! Volgend jaar weer!

Vanuit het perspectief van een deelnemer: Nikki van Gasteren

Nu ik al een paar maanden gewend ben aan de avondmaaltijden van mijn persoonlijke chefkok, was het natuurlijk erg spannend om eens als deelnemer mee te doen aan het diner rouler om te kijken wat de rest van InTenS zoal eet. De reis begon bij Orion, waar Elisabeth en Inge zich waagden aan gebakken aubergine met een dressing van sojayoghurt en granaatappelpitjes, met een side van “een blaadje sla en dingen die je op je blaadje sla kan doen”. Aubergine is niet iets dat ik normaal zou klaarma-

They see us rolling, we dining

Katarina Laken & Nikki van Gasteren

ken maar dit voorgerecht smaakte toch zeker niet slecht, met natuurlijk bonuspunten voor de sojayoghurt.

Het hoofdgerecht moest natuurlijk wel verdiend worden: Daphne en ik kregen de langst mogelijke afstand voor de boeg, van Orion naar Mariënbosch. Na 22 minuten (we hebben het getimed) trappen voor ons leven werden we door Laurie en Bo beloond met “kikkererwtburgerwortelflapjes met komijn en chilipeper enzo”, salade met weer verschillende dingen om op je salade te doen, aardappeltjes uit de oven en een scala van sauzen. Ik nam de zware taak op mij om de restjes op te eten. Het mag wel duidelijk zijn dat dit hoofdgerecht dus erg lekker was.

Met onze volle buikjes konden Daphne en ik letterlijk en figuurlijk naar het volgende adresje rollen: de berg af naar Sterrenbosch. Hier stond een heerlijke appeltaart met ijs voor ons klaar en onder het genot van dit toetje zijn we allemaal onze zorgen voor de dag erna vergeten en per ongeluk nog de rest van de avond blijven hangen bij onze lieve gastvrouwen Katarina en Olga, die ons er tegen bedtijd toch maar uit gezet hebben. Met een tevreden gevoel (en maag) ging ik weer de berg op naar huis. Volgend jaar weer koken? Misschien toch maar niet.. ;)

Pimtermazzo

Pim Klaassen

Pluimen

InTenSe complimentjes

Een pluim voor...

Pim, omdat hij zo lief zijn toestemming heeft gegeven voor het gebruiken van zijn foto's voor het Pimtermezzo - de Pubcie

Bo, voor haar eindeloze inzet als AcCielid en -voorzitter in de afgelopen tweeënhalf jaar - de AcCie

Het dertiende bestuur, omdat ze zich het afgelopen halfjaar zo hard hebben ingezet voor InTenS - het veertiende bestuur

Thijs en Nikki, voor het beantwoorden van vragen en het helpen bij hoofdredacteur-struggles - Laurie

Het veertiende bestuur, omdat ze het stokje zo goed van ons hebben overgenomen - het dertiende bestuur

Kroegentocht

Jiska Koemans

Ik was een gelukkig mens op het moment dat ik ontdekte dat dit jaar weer een kroegentocht georganiseerd zou worden. 17 november verzamelden we ons bij de Bakker Bart, samen met internationale studenten van Linguistics (en nog een paar anderen, omdat het kon en ook wel een beetje nodig was). Het belooft een hevige strijd te worden voor de titel van kroegentochtbazen.

Marthe, Lotte en ik verenigden ons in het team genaamd 'De 2,5 Musketier(s)'. Lotte moest eerder weg, dus die telde maar half, en er was geen consensus over de 's' op het einde van musketier(s). Goed. Onze eerste stemming was Café Daen, waar Thomas en Elizabeth quizmasters waren. Onder het genot van een biertje begonnen we aan onze eerste uitdaging: een quiz over van alles en nog wat met betrekking tot taalwetenschap en Nijmegen. We wisten helaas niet hoeveel inwoners de gemeente Nijmegen heeft en ook niet hoeveel studenten er aan de Radboud Universiteit studeren, maar we konden wel 55 Nijmeegse kroegen opnoemen. Ieder z'n ding.

De volgende kroeg op ons pad was Café TouT. Hier mochten we met Joshua als begeleider het letterspel doen, waarbij ieder twee letters geplakt krijgt – één aan de voorkant en één aan de achterkant. Omdat wij maar met z'n drieën waren kregen we hulp van een van de bezoekers van het café: Jaap. Jaap was gezellig een biertje aan het drinken met zijn vrienden, maar vond het maar al te leuk om mee te doen met ons chaotisch heen-en-weer geren, waarbij we de nodige keren tegen elkaar aan botsten en veel harder schreeuwden dan nodig was. Na twee rondjes chaos en plezier met Nederlandse woorden hadden we nog twee Engelse rondes. Deze gingen iets minder soepel, maar waren zeker niet minder leuk. We waren het erover eens dat dit toch wel ons favoriete kroegentochtspel is. En de gratis shotjes van de kroegbaas van TouT (waarbij je met je rechterhand over je hoofd heen je linkeroorlel vastpakt en met je andere hand het shotje neemt) maakten de ervaring natuurlijk niet slechter. Onze pres-taties daarentegen misschien wel.

Kroegentocht

Jiska Koemans

Kroeg nummer drie was voor ons Café de Opera, waar Bo ons opwachtte met een verzameling letters en voor ons de opdracht om daarmee te Scrabblen. We moesten zoveel mogelijk letters gebruiken en kregen ook de boodschap mee dat het de voorgaande teams al was gelukt om alles te gebruiken. Voor ons natuurlijk extra druk om te presteren. We besloten om als eerst alle lettertjes te sorteren, zodat we goed overzicht hadden. Wat een pokkenwerk. Daarna begonnen we met het woord xylofoon, lekker origineel, om de moeilijkste letters maar meteen kwijt te zijn. Origineel of niet, het heeft gewerkt, want we hebben alle letters gebruikt en zelfs nog een paar taalwetenschappelijke termen erin weten te gooien.

Kroeg nummer vier, en ook de laatste waar een spel plaats zou vinden was Camelot. Achterin zaten Milou en Liz klaar met een lijstje tongbrekers. Als er iets is waar ik slecht in ben is dat het wel en na een aantal biertjes (de kroegentocht was tenslotte alweer bijna ten einde) leek het misschien een stuk makkelijker, maar dat was het zeker niet. Lotte moest ons bijna verlaten, maar heeft gelukkig nog kunnen helpen met de tongbreker over Arabrab. Marthe was een stukje beter in de tongbrekers dan ik, maar ik moet zeggen dat het beter ging dan verwacht. We moesten helaas afscheid nemen van Lotte en vervolgden onze weg langs de kroegen terug naar TouT voor de prijsuitreiking. Compleet onverwachts (niet echt) waren we laatste. Ik bedenk me net dat ik volgens mij Lotte beloofd had nog te appen wat de uitslag was. Sorry! Bij dezen. Maar, dat ik het vergat zegt wel weer dat ondanks de teleurstellende laatste plaats, het zeker geen teleurstellende avond was. Ik heb me vermaakt en uiteindelijk gaat het om het plezier. Ik kijk nu al uit naar de volgende keer, doen jullie ook weer mee?! :)

Interview met Jetske Klatter

Sam Theunissen & Manon Willems

Jetske Klatter is al jaren actief binnen de afdeling Taalwetenschap, maar dit jaar is ze ook nog eens mentor van de eerstejaars Taalwetenschapstudenten. Genoeg reden dus om haar te interviewen.

Welke opleiding(en) heeft u afgerond?

Ik heb aan de universiteit van Tilburg zowel mijn master Algemene Taalwetenschap als mijn promotie uitgevoerd. Het onderwerp van mijn proefschrift was studiesucces van Turkse kinderen en jongeren in het basisonderwijs en het voortgezet onderwijs. Leuk is dat ik dit jaar, na heel veel andere activiteiten, een onderzoeksproject naar het studiesucces van hoogopgeleide vluchtelingstudenten in het WO en HBO ben gestart, in het verlengde van mijn promotieonderzoek.

Hoelang bent u al werkzaam bij de afdeling Taalwetenschap?

Ik ben werkzaam bij de afdeling Taalwetenschap sinds 2004, dus dat is nu al 12 jaar.

Wat is/zijn uw onderzoeksgebied(en)?

Nederlands als tweede taal, heritage-talen en culturen, sociolinguïstiek en taalstoornissen.

Welke gedoceerde cursussen heeft u gevolgd?

De Bachelorcursussen die ik heb gevolgd zijn leren en onderwijzen van Nederlands als tweede taal, Taal en Cultuur, Taalstoornissen en Geesteswetenschappen en samenleving.

De Mastercursussen die ik heb gevolgd zijn Nederlands als tweede taal en Verdieping Taalstoornissen.

Interview met Jetske Klatter

Sam Theunissen & Manon Willems

Wat wilde u vroeger worden?

Dirigent... Ik houd erg van muziek, zeker ook van klassieke muziek. Als ik dan als klein kind in een concertzaal zat, leek het me geweldig om zo'n prestatie neer te zetten. Maar bij nader inzien zouden, nog los van de wel erg grote ambitie, het veel van huis zijn en het werken in de avonduren me toch zijn gaan tegenstaan.

Waarom nou Taalwetenschap?

De breedte van Taalwetenschap bood me de mogelijkheid om me te specialiseren in twee gebieden die me aanspreken: meertaligheid en taalstoornissen. In de afstudeerrichting die ik in Tilburg koos, stond NT2 centraal. Na (samen)gewerkt te hebben met de universiteiten van Tilburg en Leuven ben ik in 1998 overgestapt naar Kentalis, waar ik manager Research & Development kon worden. Hier kwam Taalwetenschap weer om de hoek kijken, maar dan in de vorm van tweetaligheid van dove mensen. En via deze route vond ik als sociolinguïst vervolgens weer inhoudelijke aansluiting bij zowel de Letterenfaculteit als de Sociale Faculteit in Nijmegen.

Is er een specifieke herinnering uit uw (taalwetenschappelijke) carrière die u bij is gebleven?

In Tilburg en Leuven waren we indertijd druk bezig met colleges over en onderzoek naar taalattitudes en ontwierpen we ondermeer matched-guise-experimenten. In diezelfde periode zat ik in een adviesraad die op een bepaald moment ook met Kofi Annan overlegde (toen secretaris-generaal van de Verenigde Naties). Ik herinner me nu nog precies wat een enorm verschil er was tussen aan de ene kant zijn taalgebruik en stem (ongelooflijk zacht, bijna niet te horen, en uitermate beleefd; zo kende ik hem van tv) en aan de andere kant zijn werkelijk keiharde manier van onderhandelen (maar nog steeds bijna fluisterend)! Ik zou hem dolgraag in een matched-guise-experiment hebben gestopt...

Interview met Jetske Klatter

Sam Theunissen & Manon Willems

Wat is uw favoriete woord of uitdrukking?

Luctor et emergo. Soms moet je een probleem in jezelf overwinnen, soms vormt een ander een probleem, soms heb je gewoon pech, maar in alle gevallen kun je zélf beslissen dat je hoe dan ook (recht)doorgaat.

Voor welk gerecht kan iemand u 's nachts wakker maken?

Gröstl, mijn favoriete gerecht uit de tijd dat ik nog aan alpinisme deed en we supervermoeid neerstreken in een berghut waar de Gröstl dan al stond te pruttelen en iedereen eigenlijk ook alleen maar daaraan kon denken (wel erg calorierijk, denk ik nu!)

Wat is het mooiste plekje op de wereld waar u geweest bent?

Persoonlijk vind ik de klim van Lake Taupo naar Tongariro National Park in Nieuw-Zeeland fenomenaal. Het moment waarop je letterlijk de hoek om komt en de vulkanen Ngauruhoe, Ruapehu en Tongariro ziet liggen, het liefst in de ochtend, in combinatie met de bijzonder gekleurde vegetatie, de uitgestrektheid en de stilte, vind ik elke keer weer prachtig.

Wat hoopt u voor indruk achter te laten bij bijvoorbeeld uw studenten?

Een docent die erg graag lesgeeft, geïnteresseerd is in wat studenten beweegt en meer in het algemeen denkt dat kennis de wereld kan verbeteren.

Orcinus orca > homo sapiens

Katarina Laken

Mensen denken graag dat ze de koningen van de wereld zijn. Maar dat is niet waar, want walvisachtigen zijn nog veel cooler dan mensen. Wij hebben klimaatverandering, nucleaire wapens en Frans Duijts de wereld in geholpen, zij niet. Zij hebben wel bijna alle toffe dingen die wij ook hebben: familieverbanden, sushi en zelfs een systeem van vocalisaties dat in bepaalde opzichten erg aan menselijke taal doet denken.

Voor het vak Taalvariatie en Sociale Media heb ik een literatuuronderzoek gedaan naar deze vocalisaties bij orka-populaties. Ik wilde kijken of de vocalisaties beschreven zouden kunnen worden aan de hand van sociolinguïstische termen die we normaal voor mensentaal gebruiken. Het korte antwoord: ja, dat kan. Orka's zijn vele malen cooler dan ze op het eerste gezicht lijken (en op het eerste gezicht lijken ze al best heel cool).

Eerst wat algemene informatie over de orcinus orca. De orka is een tandwalvis die over zo'n beetje de hele wereld voorkomt. Hij komt uit de familie der dolfijnen, maar is vele malen meer hardcore dan Flipper: hij kan bijna tien meter worden (al zit het meestal rond de 7,5 meter) en eet vis en andere zeezoogdieren. Net als dolfijnen en andere walvissen maken orka's allerlei geluiden: ze klikken, roepen en fluiten naar elkaar. Deze geluiden kunnen verschillen in toonhoogte, opbouw, frequentie, luidheid etc., en op die manier vormen ze calls. Die calls gebruiken orka's om met elkaar te communiceren.

Er zijn verschillende types, maar het meeste onderzoek is gedaan naar populaties aan de kusten van Alaska. Hier komen twee soorten voor: transient orka's, die op zoogdieren jagen, en resident orka's, die alleen zalm enzo eten. En hier komt de sociolinguïstiek al een beetje om de hoek kijken: beide types maken namelijk heel andere vocalisaties. Dat heeft in eerste instantie te maken met hun leefstijl: transient orka's moeten stil zijn, want zehonden kunnen hun geschreeuw horen. Resident orka's hebben dit probleem niet, want zalmen kunnen dit niet (of ze zijn te stom om hard weg te zwemmen als ze een orka horen klikken).

Orcinus orca > homo sapiens

Katarina Laken

Omdat dit verschil in vocalisatiegedrag zo makkelijk te verklaren is aan de hand van leefwijze, kun je misschien nauwelijks van een dialect zoals mensen dat kennen spreken. Maar wacht, het wordt mooier. Ten eerste is er structureel verschil in de calls van verschillende groepen orka's die geografisch van elkaar gescheiden zijn. Maar ook binnen één gebied zijn er dialecten waar te nemen. Orka's leven namelijk in kleine groepjes, pods, en elke pod hoort weer bij een grotere groep, die weer in een familie-structuur past. Vooral resident orka's hebben bijzonder complexe sociale structuren. De gemeenschap is duidelijk matriarchaal: veel mannetjes blijven hun hele leven bij hun moeder (mocht je dit lezen als 27-jarige, thuiswonende gamer: gefeliciteerd, je bent bijna net zo cool als een orka). Orka's leren hun dialect van hun moeder. Elke pod heeft zijn eigen dialect, met specifieke patronen en calls. De verschillende dialecten zijn ook weer aan elkaar verwant. Hoe verwant de dialecten van twee pods zijn, hangt vooral af van hoe verwant die pods zijn in de moederlijke lijn (ook qua vrouwenemancipatie doet de orka het wat beter dan de mens).

Ook binnen pods is weer een subcultuur te onderscheiden, namelijk een jongerencultuur. Juveniele orka's vocaliseren met volwassen orka's hetzelfde als iedereen in de pod. Zodra juveniele orka's echter met elkaar gaan communiceren, beginnen hun vocalisatiepatronen significant af te wijken. Met andere woorden: jonge orka's praten thuis keurig standaardtaal, maar met hun vrienden praten ze een soort straattaal. Wellicht experimenteren de jongeren een beetje met hun vocalisaties: ze kijken wat wel en niet kan, gaan speels met hun communicatie om.

Niet alleen hebben orka's dialecten, hun vocalisaties variëren ook nog met de algemene sociale situatie mee. Zo is er één call die alle pods in een bepaald gebied gemeen hadden. Binnen de pod wordt die call nauwelijks gebruikt, maar zodra orka's uit verschillende pods elkaar tegenkomen, gebruiken ze hem ineens veel vaker. Het lijkt er dus op dat de vocalisaties van orka's gevoelig zijn voor de sociale context.

Orcinus orca > homo sapiens

Katarina Laken

Mensen zijn niet zo goed in het communiceren met andere soorten, hoogstens kunnen we een klein beetje gebaren naar een chimpansee. Ook hier zijn de orka's ons de baas. Als je een paar orka's in een bak water zet met een paar andere dolfijnen, zullen de orka's contact maken met de dolfijnen. Als de dolfijnen erbij zijn, gaan de orka's 'dolfijnige' calls maken: ze gaan zelfs geluiden produceren die orka's uit zichzelf nooit maken! Welke calls ze maken, hangt af van de sociale context: zodra de orka's weer onder elkaar zijn, vocaliseren ze weer in het Orkaans met elkaar. Fun fact: de orka's houden een 'accent' in het Dolfijns.

Conclusie: orka's zijn minstens net zo cool als mensen. Of je hun vocalisaties nu echt een 'taal' kunt noemen of niet, ze kennen dialecten en communiceren anders in verschillende sociale contexten. Wij krijgen misschien wat coolcredit voor dingen als spelling en het internet, maar zij krijgen weer pluspunten voor het niet gebruiken van fossiele brandstoffen en het zijn van een acht meter lang monster dat vrouwenemancipatie hoog in het vaandel heeft staan. Alleen op het punt 'vermoorden van zeehondjes' doen we het allebei ongeveer even slecht.

Hoe dan ook, ik denk dat er voor taalwetenschappers een groot werk te doen valt op het gebied van walvisvocalisaties. Als een bioloog ooit nog een student-assistent nodig heeft om walvisvocalisaties te segmenteren in Praat (ofzo): ik houd me warm aanbevolen.

Eten met studenten en docenten

Simon Claassen

De oorzaak hierachter is mij niet geheel bekend, maar om de één of andere reden hebben de mensen van InTenS de reputatie dat ze erg veel van eten houden. Deze reputatie hebben we maar weer even waargemaakt op woensdag 23 november, toen het weer tijd was voor het jaarlijkse eten met studenten en docenten. Ditmaal verruilden we de Mexicaanse sferen die we vorig jaar bij Popocatepetl hadden geproefd voor een avondje Italiaans eten bij Donatello's. Bij ons aan tafel schoven de docenten Helen, Jetske, Helmer en Thijs, die het evenement tijdens de PubCie-vergadering nog grappend aanduidde met "eten met studenten en hopelijk-meer-docenten-dan-Thijs". Nou, dat was in ieder geval gelukt!

We konden er voor het eten voor kiezen om van het keuzemenu een driegangenmenu te bestellen of om gewoon van de kaart te bestellen. Ik moet toegeven dat het wel even zwaar was voor de ongelukkigen, waaronder ik, die van de kaart hadden besteld en geen voorgerecht kregen, om hongerig te moeten toekijken terwijl de rest hun heerlijke voorgerechten naar binnen werkten. Het was even doorbijten, maar dit alles zorgde er natuurlijk wel voor dat het hoofdgerecht, toen het eenmaal kwam, extra goed smaakte na al die opgebouwde eetlust.

Hierna sloten we af met een heerlijk dessert, waarna het etentje er alweer op zat. Afgezien van die paar weklachten over honger was de avond gelukkig één en al gezelligheid. De pizza's en pasta's smaakten maar al te best en de sfeer zat er goed in, al met al dus een geslaagd etentje! Ik kijk nu al uit naar het eten van volgend jaar en de vele andere (voedsel-gerelateerde) evenementen van InTenS!

Quotes

Gevleugelde uitspraken

“Als er dit jaar weer truien zijn dan koop ik een vest” - Nikki

“Dat is een goede in-vest-ering” - Hugo

“Ik moet eerst even voorkomen dat ik overal overheen druppel”

- Dennis

“Wat gaan we dit keer testen voor de m'ntaal?”

“We kunnen wel leden testen” - Laurie

“Iemands tong was vastgespijkerd, maar toen had ik pesto vast en dat was wel minder” - Liz

“Dat is vast een knoop die ze bij de scouting leren, de y-knot” - Hugo

“Pakt hij de hand, dan neem jij de rest” - Hans van Halteren (over vragen (“handen”) beantwoorden bij het practicum van TDB)

“Opwindend hè” - Laurie (over een opdraaibare speelgoedpiemel)

“Jullie zijn de chocola van de vereniging” - Elisabeth

“Ik heb altijd alleen maar metaquotes” - Dennis

Internetrubriek

Noëlle Sommer

Voor deze internetrubriek dook ik niet zozeer in de wondere wereld van het wijde web, maar in de wondere wereld van mijn smartphone. Smartphones en internet zijn immers onlosmakelijk met elkaar verbonden. In september kocht ik een nieuwe telefoon. Bij deze telefoon kreeg ik gratis een eindredacteur, die de spelling in mijn berichtjes wil verbeteren. Maar dat is nog niet alles. Ik kreeg er zelfs een waarzegger bij. De waarzegger probeert te voorspellen welke woorden ik als volgende wil gaan gebruiken. Ik ging eens testen hoe veel skills deze waarzegger nou heeft. Hiervoor koos ik telkens de woorden die in het blauw oplichtten op mijn toetsenbord.

“Ik heb net een grijs haartje verwijderd bij Jeroen, maar dit huis is zo smerig. De hele dag om te verhuizen naar een andere manier werken en dan is het goed. Is voor mij. Is het mogelijk om de hoek van de site van Wibeco afgehaald worden en dat is echt een guilty pleasure. Ik ben een paar keer per week in het weekend. Is er nog niet bekend bij de kroegentocht. De trein van het tentamen telt voor een nieuwe kamer in een huis in een huis. Pas bij de kapper geweest en het is een beetje een plan van aanpak voor de vloer van de site van Wibeco. De hele wereld van verschil tussen de middag is prima te doen. Hieronder het mailadres invullen.”

Eindoordeel: de waarzegger begint vrij goed, maar gaat al snel over op vaag gebrabbel. Sony heeft duidelijk nog een paar taalwetenschappers nodig om deze technologie te verbeteren!

InTenS over de grens... in Slovenië

Loes van den Heuvel

Sinds september verblijf ik een land dat menig bewoner van Europa/deze planeet nog wel eens verwart met Slowakije. Ik woon tijdelijk in Slovenië, in de hoofdstad Ljubljana om precies te zijn. Hier loop ik stage op het lectoraat voor de Nederlandse taal en cultuur. Hoewel er voorheen vooral studenten Nederlands stage hebben gelopen op deze afdeling, is het dus ook mogelijk om als Taalwetenschapstudent hier stage te lopen. Mijn werkzaamheden zijn heel divers, maar ze draaien vooral om het lesgeven van en over de Nederlandse taal. Ik geef op vrijdag les aan derdejaars en dat kan ik volledig in het Nederlands doen (!). Ik geef ook individuele begeleiding aan bijvoorbeeld tweedejaars, die nu een spreekbeurt moeten houden over een klokhuisfilmpje naar keuze. Behalve aan de taal, wordt er ook aandacht besteed aan de Nederlandse cultuur en daarom vieren we ook hier a.s. dinsdag (6 december) Sinterklaas, inclusief surprises en gedichten!

De mensen waarmee ik omga zijn (natuurlijk) andere Erasmusstudenten, die ik vooral heb leren kennen tijdens de eerste taalcursus, maar wat deze stage zo leuk en speciaal maakt is dat ik ook met Slovenen in aanraking kom. Ook in informele setting! Zo zijn we een paar weken geleden met een paar Nederlandse en Sloveense studenten Nederlands naar een Nederlandse film geweest, die tijdens het filmfestival hier draaide.

Behalve mijn stage doe ik ook nog andere (taalwetenschappelijk verantwoorde) dingen zoals het volgen van een taalcursus Sloveens (in september heb ik deel 1 gedaan en nu ben ik deel 2 aan het volgen). Naast het feit dat het leuk is om me hier verstaanbaar te kunnen maken, is het ook een erg interessante taal. Zo heeft het Sloveens bijvoorbeeld een dualis (wij twee, jullie twee, zij twee) en pro-drop (erg handig!) (de dingen die we bij van Woord tot Zin en van Klank tot Woord e.d. hebben geleerd, bestaan dus echt!). Verder heeft het Sloveens ook prachtige medeklinkerclusters als 'trg' (plein) en 'grd' (dat betekent -hoe toepasselijk- 'lelijk'). Nu zullen vele mensen Sloveens niet echt een nuttige taal vinden, maar

InTenS over de grens... in Slovenië

Loes van den Heuvel

met Sloveens kom je ook al een heel eind in Kroatië, Bosnië en Servië. En dat is soms ook best handig als je Erasmusstudent bent en hier en daar nog wel eens een (weekend)trip maakt.

Ik kan nog uren doorgaan, maar hier enkele/sommige nuttige weetjes over Ljubljana en Slovenië:

- Slovenen houden hier niet van 'normale' croissantjes; er moet jam of chocoladepasta in zitten.
- Het land wordt door te veel mensen vergeten, maar het is een prima vakantieland en heus niet alleen goed als stop op weg naar Kroatie of verder. Verder doet het in mijn ogen totaal niet Oost-Europees aan.
- Vanuit Ljubljana sta je in een half uur midden in de bergen. Verder heeft Ljubljana zelf ook een groot park, Tivoli park, inclusief bos en heuvels. Als je Ljubljana intypt op Google Maps kun je zien hoe groot het park is ten opzichte van het centrum (best groot dus!).
- Ljubljana is een hemel voor studenten: een maaltijd in de meeste restaurants kost tussen de 2 en 5 euro (vraag me niet waarom en of het goed is voor de economie, maar mij hoor je niet klagen).
- Verder houden ze hier van snel eten, als je je voorgerecht in een restaurant nog niet op hebt, dat maakt ze niet uit, je krijgt gewoon je hoofdgerecht, punt.
- Slovenen spreken uitermate goed Engels (in tegenstelling tot sommige andere nationaliteiten uit voornamelijk Zuid-Europa..). Wanneer je dan ook nog Sloveens probeert te praten, staan ze helemaal versteld!
- Een van mijn favoriete Sloveense woorden is toch wel 'živjo' (spreek uit:

InTenS over de grens... in Slovenië

Loes van den Heuvel

zjiew-joh!). Het betekent 'hoi' op een informele manier.

- Naast Sloveens is het als Taalwetenschapstudent ook erg interessant om (over) andere talen te leren, van andere Erasmusstudenten. Erg vermakelijk vond ik het ook toen enkele Portugese meiden zeiden dat Nederlanders -als ze Nederlands spreken- net klinken alsof ze moeite hebben om hun eigen taal uit te spreken.

- Qua kerstverlichting kan Nederland en Nijmegen nog iets van Ljubljana leren: het is over de top en kitsch, maar o zo gaaf!

- Mijn stagebegeleider Anita Srebnik (een betere stagebegeleider kun je je trouwens niet wensen) heeft hét woordenboek Nederlands – Sloveens geschreven en daarom ook zelfs Willem-Alexander en Maxima ontmoet (!)

- Ljubljana heeft officieel wel meer inwoners dan Nijmegen, maar het voelt alsof ik Nijmegen nooit verlaten heb: de sfeer en grootte van het centrum/de stad is erg vergelijkbaar.

- Ook hier is de fiets populair: Ljubljana heeft een erg goed citybike systeem (je fiets op een station pakken en in ander station terugbrengen). Als echte Nederlander heb ik natuurlijk mijn eigen fiets. Toch zijn niet alle Slovenen zo gewend aan de fiets. Voetgangers lopen gewoon op het fietspad en in plaats van 'pas op, fietsers', is het hier meer gewoon om 'pas op, voetgangers' op waarschuwingsborden te zien staan.

Mocht je nu ook zin hebben om een semester in Ljubljana te verblijven en werkzaamheden te verrichten voor het lectoraat, Anita Srebnik is altijd enthousiast om nieuwe stagiaires te ontvangen!

Se vidimo (Tot ziens)!

Loes

Sinterklaas

Laurie Mulder

Hij was de ster van de avond. Ik denk dat ieder van de aanwezigen weet waar ik het over heb. Het was het kleinste cadeautje van de stapel, maar toch stond hij het meest in de spotlight. Het was een opwindbare speelgoedpiemel.

Hoewel het wellicht niet het meest begeerde cadeau van de avond is geweest (hierbij spanden de deken met mouwen en de chocolademelkset toch echt de kroon), dit wandelende geslachtsorgaan was voor velen een bron van fascinatie. Verschillende InTenSievelingen zaten tijdens de avond gebiologeerd naar het speelgoedje te staren terwijl het zich waggelend een weg baande over bierviltjes en inpakpapier.

Er waren natuurlijk veel ander cadeautjes te bemachtigen op deze avond. Zo werd er gestreden om een vulpenset, een Spongebobknuffel en een schuurspel (waarin “schuur” niet een gebouw is maar een actie). Aan het einde van de avond ging iedereen in meer of mindere mate gelukkig naar huis met de gescoorde cadeaus, hoewel niet wellicht niet iedereen dat ene cadeau had bemachtigd waar hij of zij zijn op had gezet (want hoezeer we ook allemaal een deken met mouwen zouden willen, er lag er maar een op de stapel).

De opwindbare speelgoedpiemel, die we liefkozend “Edje het sletje” hadden genoemd, leek aan het einde van de avond zijn enthousiasme voor het lopen een beetje te verliezen, en niet veel later zag ik een aantal afgebroken onderdelen om hem heen op de tafel liggen. Of hij nog gerepareerd kon worden weet ik niet, maar ik weet zeker dat geen van de aanwezigen hem ooit zal vergeten.

Een Hoop Taal

Helen de Hoop

HELE MAKKELIJKE BROEKEN

Op donderdag 10 november was mijn jongste zoon te zien in het tv-programma *Met het mes op tafel*. Eerder die week deed hij ook al mee aan diezelfde quiz. Omdat hij toen tweede was geworden, mocht hij op donderdag in de zogenaamde ‘troostfinale’ revanche proberen te nemen. Helemaal in het begin van de aflevering vraagt de presentator, Herman van der Zandt, of het klopt dat zijn programma best wel populair is onder studenten. Evert bevestigt dat er bij hem in huis wel naar gekeken wordt. “En hoe kijken ze dan,” vraagt Herman gretig, “in lekker makkelijke broeken?” Een beetje een vreemde vraag. Evert vertelde achteraf dat hij even dacht dat hij de vraag niet goed verstaan had. Maar hij aarzelt niet lang en antwoordt: “In hele makkelijke broeken.”

Hele makkelijke broeken. Dat antwoord deed me denken aan ons nichtje Tessa, dochter van de oudste zus van mijn vriend. Ze groeide op in Schotland, waar ze samen met haar zus door haar Nederlandse moeder en Schotse vader geheel eentalig (Engelstalig dus) werd grootgebracht. Daar baalt ze uiteraard nog steeds van, want wat was er nu mooier geweest dan in die situatie tweetalig op te groeien. Jaren geleden zag ze alsnog haar kans schoon en verhuisde met haar Britse vriend naar Nederland. Inmiddels zijn ze helemaal ingeburgerd en hebben ze twee dochttertjes die wel lekker tweetalig opgroeien. Toen Tessa hier nog niet zo lang woonde en zich fanatiek op het Nederlands had gestort, vertrouwde ze me op een avond toe dat het haar was opgevallen dat Nederlanders het zelf “heel vaak fout” doen. Wat? Nou, ze zeggen bijvoorbeeld ‘een hele leuke jongen’, maar dat moet ‘een heel leuke jongen’ zijn. Dat had ze van haar NT2-docent geleerd. Ik vertelde haar snel dat dat *hele* grote onzin was. Ik was bang dat ze straks als buitenlander voortdurend door de mand zou vallen, want geen enkele moedertaalspreker zou het ooit over een ‘heel leuke

jongen' hebben. Ze was niet helemaal overtuigd, want ja, zo'n docent zou het toch echt wel beter weten. De enige conclusie kon dus zijn dat Nederlanders het massaal fout doen.

Het is ook wel een *heel* interessant fenomeen. Adjectieven laten in het Nederlands inflectie zien, maar adverbia normaal gesproken niet. Het bijwoord 'heel' lijkt hier een uitzondering op te zijn. Het verbuigt mee met het adjectief: 'een heel interessant fenomeen' tegenover 'hele grote onzin'. Andere bijwoorden van graad doen dat over het algemeen niet. We zullen niet zo snel spreken van 'verschrikkelijke makkelijke broeken' of 'zere makkelijke broeken'. Alleen 'echt' lijkt net als 'heel' mee te verbuigen met het adjectief: 'een echte leuke jongen' en 'echte makkelijke broeken'. Wat ook opvalt, is dat in de combinatie 'heel erg' het bijwoord 'erg' mee moet verbuigen met 'heel'. Dus ook al zeggen we geen 'erge makkelijke broeken' (toch?), we zeggen wel 'hele erge makkelijke broeken'. In dit geval kan de onverbogen variant 'heel erg makkelijke broeken' misschien ook nog wel, maar 'hele erg makkelijke broeken' lijkt me ongrammaticaal (behalve natuurlijk wanneer 'hele' de betekenis van het adjectief krijgt: hele erge makkelijke broeken in plaats van erg makkelijke broeken met gaten). Het bijwoord 'erg' moet hier dus in de verbuiging meedoen met het bijwoord 'heel', terwijl het in zijn eentje niet verbuigt.

Waar zijn die docenten in vredesnaam mee bezig? In plaats van hun cursisten in te wijden in de rijkdom en de eigenaardigheden van de taal, klampen ze zich vast aan zielige prescriptieve regels, waar geen enkele moedertaalspreker zich spontaan aan houdt. Mocht je die uitzending trouwens nog willen bekijken, dan kun je ook de *hele* zenuwachtige moeder in het publiek zien zitten.

InTenS

Studievereniging Taalwetenschap

Adres: Erasmusplein 1
Afd. Taalwetenschap
6525 HT Nijmegen
Website: <http://intens.ruhosting.nl>
E-mail: intens@student.ru.nl
Kamernummer: E9.27
Bankrekening: NL93ABNA0531279138
Nijmegen
KvK: 09139178

Bestuur

Voorzitter: Elisabeth Rottier
Secretaris: Inge Pasman
Penningmeester: Milou van Gogh
Commissaris algemene
betrekkingen: Liz Tollenaar

Activiteitencommissie

Voorzitter: Bo Grisel
Leden: Joshua Koster
Laurie Mulder
Milou van Gogh
Thomas Mijnders
Carlijn van Herpt

Publicatiecommissie

Voorzitter: Laurie Mulder
Leden: Thijs Trompenaars
Loes van den Heuvel
Jiska Koemans
Nikki van Gasteren
Noëlle Sommer
Dennis Joosen
Katarina Laken
Simon Claassen
Sam Theunissen
Manon Willems